

Arrest

nr. 233 629 van 5 maart 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X
beiden handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen: X en X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, beiden handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, en X op 28 mei 2018 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 mei 2018 waarbij geen gevolg wordt gegeven aan de vraag om de termijn van de bevelen om het grondgebied te verlaten te verlengen.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. SCHEURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Eerste verzoekster en tweede verzoeker, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, dienen op 4 september 2014 samen met hun drie minderjarige kinderen een asielaanvraag in.

Op 21 februari 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van eerste verzoekster en de drie minderjarige kinderen een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Op 23 februari 2015 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten opzichte van eerste verzoekster en tweede verzoeker de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 149 428 van 9 juli 2015 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan eerste verzoekster en tweede verzoeker.

Uit de feiten uiteenzetting in de nota met opmerkingen, blijkt – en verzoekers betwisten niet – dat op 3 maart 2015 aan hen bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 1 december 2015 dient eerste verzoekster in eigen naam en in naam van haar drie minderjarige kinderen, waaronder ook op dat ogenblik derde verzoekster, een volgende asielaanvraag in. Ook tweede verzoeker dient die dag een volgende asielaanvraag in.

Op 15 januari 2016 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Bij arrest met nummer 170 318 van 21 juni 2016 verwerpt de Raad het beroep tegen deze beslissingen.

Op 21 januari 2016 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van tweede verzoeker en ten aanzien van eerste verzoekster en de drie kinderen een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Op 11 september 2016 bereikt derde verzoekster de leeftijd van 18 jaar.

Op 6 november 2017 maken eerste en derde verzoekster en de twee minderjarige kinderen het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole. Tweede verzoeker (echtgenoot/vader) is op dat ogenblik niet aanwezig.

Op 6 november 2017 wordt ten aanzien van eerste en derde verzoekster een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) genomen. Bij arrest met nummer 194 785 van 9 november 2017 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van deze beslissing. Bij arrest met nummer 202 632 van 17 april 2018 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

Op 6 november 2017 wordt eerste verzoekster tevens een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) voor twee jaar opgelegd. Bij arrest met nummer 215 205 van 15 januari 2019 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing.

Per schrijven van 7 november 2017 vragen verzoekers om de termijn van de bevelen om het grondgebied te verlaten te verlengen tot het einde van het schooljaar.

Op 8 november 2017 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing om geen gevolg te geven aan dit verzoek. Bij arrest met nummer 202 633 van 17 april 2018 vernietigt de Raad deze beslissing. Op 28 mei 2018 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris opnieuw om geen gevolg te geven aan dit verzoek. Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

Betreft: K., R. (...)

Geboren te B., V. (...) op (...).1970

Onderdaan van Albanië

+ Mevrouw K. E. (...), geboren te K., V. (...) op (...).1976

+ 3 kinderen

K. R. (...), geboren op (...).1998 (meerderjarig)

K. R. (...), geboren op (...).2000 (meerderjarig)

K. F. (...), geboren op (...).2003

Mijnheer,

Aangaande uw vraag tot verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten dd. 07.11.2017, deel ik u mee dat hieraan geen gevolg kan worden gegeven.

Reden :

Artikel 74/14, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt inderdaad dat zo nodig de termijn die is toegekend om het grondgebied te verlaten, kan verlengd worden rekening houdende met bepaalde specifieke omstandigheden.

Er kan echter geen gevolg gegeven worden aan de aanvraag van betrokkenen om deze termijn te verlengen. Er werden hen immers in het verleden reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten betekend (met name op 25.02.2014 voor mevrouw K. E. (...) en haar 3 kinderen, en op 06.03.2015 voor het hele gezin). Een terugkeer tijdens een vakantieperiode had dus reeds lang gerealiseerd kunnen zijn. Betrokkenen hebben echter manifest geweigerd aan deze bevelen gevolg te geven en bevinden zich nog steeds op het grondgebied. Rekening houdend met hun eigen nalatig gedrag kan hen dus nu geen gunstmaatregel toegekend worden.

Dezelfde redenering kan toegepast worden wat betreft het recht op onderwijs. Dit recht is immers niet absoluut en betekent niet dat er automatisch een verlenging van het bevel om het grondgebied te verlaten dient afgeleverd te worden indien minderjarige kinderen in België onderwijs volgen. Beperkingen aan het recht op onderwijs zijn mogelijk zolang de kern van het recht op onderwijs niet wordt aangetast (EHRM 19 oktober 2012, nrs. 43370/04, 8252/05 en 18454/06, Catan e.a. v. Moldavië, par. 140.). In onderhavig geval hadden betrokkenen na voorgaande bevelen ruim de kans om tijdens een vakantieperiode terug te keren en zo hun recht op onderwijs in het thuisland uit te oefenen. Een verlenging kan dus niet worden toegestaan.

Daarnaast vermeldt de omzendbrief van 29.04.2003 betreffende de verwijdering van gezinnen met schoolgaand(e) kind(eren) van minder dan 18 jaar (gewijzigd bij de omzendbrief van 02.01.2016) dat de Dienst Vreemdelingen Zaken vanaf Pasen tot einde schooljaar kan beslissen - om een eerste verwijderingmaatregel genomen tijdens deze periode - op te schorten. In onderhavig geval werd geen eerste verwijderingsmaatregel genomen tijdens de vermelde periode. Een verlenging kan dus niet worden toegestaan.

Betrokkenen dienen dus gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd op 21.01.2016 (betekend op 24.01.2016) aan Mijnheer K., R. (...); afgeleverd en betekend op 06.11.2017 aan Mevrouw K. E. (...) en drie kinderen.
(...)"

Op 23 juli 2018 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In december 2018 dienen verzoekers een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van ander familielid ten laste of deel uitmakend van het gezin van de schoonbroer van eerste verzoekster. Op 18 juni 2019 beslist de gemachtigde van de bevoegde minister tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Tegen deze beslissing wordt een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad. Deze zaak is gekend onder het nummer 234 846.

Uit bijkomende informatie die door de verwerende partij aan de Raad werd overgemaakt blijkt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 23 juli 2018 in hoofde van tweede verzoeker op 12 februari 2020 ongegrond werd bevonden. De eerste, derde verzoekster en de andere kinderen werden ten gevolge van deze aanvraag gemachtigd tot een verblijf van één jaar. Op 12 februari 2020 werd tevens aan tweede verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

2. Over de ontvankelijkheid

Per schrijven van 7 november 2017 vragen verzoekers om de termijn van de bevelen om het grondgebied te verlaten te verlengen tot het einde van het schooljaar. Op 28 mei 2018 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatsecretaris om geen gevolg te geven aan dit verzoek. Dit vormt de bestreden beslissing. Inmiddels dienden verzoekers op 23 juli 2018 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in. Uit bijkomende informatie die door de verwerende partij aan de Raad werd overgemaakt blijkt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 23 juli 2018 in hoofde van tweede verzoeker op 12 februari 2020 ongegrond werd bevonden. De eerste en derde verzoekster evenals de kinderen K. Re en K.F. werden ten gevolge van deze aanvraag gemachtigd tot een verblijf van één jaar.

De aanvraag van 7 november 2017 tot verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten steunde op het schooltraject van de kinderen van eerste verzoekster en tweede verzoeker. In hoofde van tweede verzoeker werden geen elementen die specifiek met hem verband houden ingeroepen.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoekers een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekers bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

De aanvraag van 7 november 2017 tot verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten steunde op het schooltraject van de kinderen van eerste verzoekster en tweede verzoeker. Nu mevrouw en de kinderen inmiddels werden gemachtigd tot een tijdelijk verblijf van één jaar kunnen de kinderen in België verder naar school blijven gaan. In hoofde van tweede verzoeker werden geen elementen, die specifiek met hem verband houden ingeroepen.

Ter terechtzitting hierop gewezen en gevraagd naar het belang dat verzoekers nog zouden hebben in deze zaak, nu aan eerste verzoekster en de drie kinderen een tijdelijk verblijf werd toegestaan, stelt de raadsvrouw van verzoekers zich te gedragen naar de wijsheid. In ondergeschikte orde wijst zij erop dat het belang alsnog behouden blijft in hoofde van tweede verzoeker in het kader van de eenheid van het gezin. De tweede verzoeker is immers de vader van minderjarige kinderen.

Mevrouw en de kinderen werden inmiddels gemachtigd tot een tijdelijk verblijf in België en verzoekers hebben bij hun aanvraag van 7 november 2017 tot verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten, geen elementen ingeroepen die specifiek verband houden met tweede verzoeker. Daarom geven verzoekers geen blijk meer van een actueel belang bij hun beroep. In deze zaak wordt de eenheid van het gezin niet verbroken door verzoekers het belang bij huidig beroep te ontzeggen. De aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 23 juli 2018 werd in hoofde van tweede verzoeker op 12 februari 2020 ongegrond bevonden. Tevens werd die dag ten aanzien van tweede verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). De eerste en derde verzoekster evenals K. Re en K.F. werden ten gevolge van deze aanvraag gemachtigd tot een verblijf van één jaar. De eenheid van het gezin wordt mogelijk beïnvloed door de verschillende uitkomsten ten aanzien van de verschillende familieleden van de machtigingsaanvraag van 23 juli 2018, maar niet door huidige bestreden beslissing.

Het beroep is niet ontvankelijk wegens het gebrek aan het rechtens vereiste belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend twintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET